

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Ordo Et Materies Librorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

tum illustrasse: nulla enim disciplina est, cujus omnes vel pleræque disputationes non sint ab alijs prioris ævi auctoribus discussæ; nec propterea, qui illos secuti sunt, in eisdem illustrandis, suum ingenium exercere, & cum præcedentium studijs suas cogitationes, & labores conjungere, inutile judicant. Nunquid (ut S. Hieronymus in præfatione Commentarij Epist. ad Ephesios ait) aut Tertullianus beatorum Martyrum Cyprianum, aut Cyprianus Lactantium, aut Lactantius Hilarium à scribendo deterruit? Stamina & fila (ut idem ait) nonnumquam ponunt priores, ut posterij vestem inde conficiant. Divus quoque Augustinus q. de Trinit. cap. 3. *Vtile est (inquit) plures libros à pluribus diverso stylo, etiam de eisdem questionibus fieri, ut ad plurimos res ipsa perveniat, ad alios quidem sic, ad alios autem sic.* Vix autem judico aliquem posse conqueri de nobis, neminem enim scienter fraudavimus, sed omnium honorificè mentionem fecimus, à quibus aliquid ad nos boni accessit. Fateor, in minutis auctorum interdum nomina, ne ad fastidium ingererentur, suppressa esse. De omnibus æquus & Christianus lector benigniter judicet; & si quid boni à pijs auctoribus, à nobis hic legerit, id acceptum nobiscum illi referat, à quo omne bonum descendit, cui omnis gloria & honor in æternum.

ORDO ET MATERIES LIBRORUM.

AD majorem facilioremque seripcionis cognitionem, opus univèrsam in XII. Libros distinximus. In Primo de extrema salutis animarum necessitate disseritur, & quàm Deo gratum sit salutis animarum studium, tum ex dignitate, tum ex utilitate, ac hujus functionis jucunditate ostenditur: denique ad amplectendam eam omnes quodammodo Christianos obligari non obscure probatur.

In secundo, qui in tres partes dividitur, ostenditur in prima summo Ecclesiæ Pastori onus vocandi, ac trahendi Infideles ad fidei agnitionem incumbere. Secunda vero & Tertia parte Religiosis omnibus, quantumvis solitudini, & contemplationi vacent, præcipuè verò Mendicantibus, valde esse convenientem, & expedientissimum conatus Ecclesiæ in hac Infidelium cultura juvare, ipsosque præ alijs huic functioni esse aptissimos: quæ multis demonstramus argumentis, & exemplis tum Monachaliũ, tum Mendicantium Ordinum, ac potissimum ex fructu, qui à Religiosis viris in Ecclesiæ arva emanavit.

Liber Tertius media ad propagandam fidem & procurandam animatum conversionem spectantia, & de eligendis, formandisque ministris huic Divinæ functioni destinatis formam, & modum præscribit.

In quarto, qui in duas sectiones subdividitur, agitur primo de ingressu, & progressu Ministrorum inter Infideles, de forma proponendi Evangelium, & de rationibus quibus fidei nostræ mysteria confirmari debent. Secundo, de Ministrorum conversatione cum vitæ integritate conjuncta, de virtutibus, quibus potissimum splendere debent Apostolorum munere suagentes, ac demum de alijs medijs agendi cum Infidelibus, ut ad fidei Christianæ lumen reducantur.

Liber quintus aliqua dubia, quæ Evangelij Ministris in terris Infidelium laborantibus obvia esse possunt, brevissimè exponit.

Liber sextus, unionem schismaticorum præcipuè Græcorum, & Ruthenorum cum Ecclesia Catholica procurandam suadet, ubi tria præstantur. Primum enim agitur de Græcis, & Ruthenis, quorum præcipuè recensentur, ac confutantur errores. Deinde ostenditur, qua ratione, & prudentia cum Græcis agendum sit, ut Ecclesiæ Catholicæ unionem amplectantur. Demum quibus in rebus liceat cum Græcis communicare, & de alijs dubiis, quæ inter schismaticos agentibus occurrere possent, disseritur. Quæ tria, nempe errorum confutatio, & modus agendi, ut ad fidem alliciantur, cum casuum resolutione, qui speciatim ad illam sectam pertinent, in alijs libris circa alias sectas observamus.

In Septimo de reductione schismaticorum Orientalium ad fidem Catholicam late tractamus, ubi primo de erroribus ac ritibus principalioribus Orientalium, qui nunc inter illas vigent nationes, nempe Armenorum, Jacobitarum, Coptorum, Abyssinorum, Maronitarum, Nestorianorum, & Georgianorum: tandem de medijs generalibus, & specialibus adjuvandi Orientales nationes, & cum illis agendi, disseritur.

Liber octavo de reductione Hæreticorum ad fidem Catholicam, & præcipuè de notis Ecclesiæ Catholicæ, quibus ostenditur Ecclesiam Romanam veteram esse Dei Ecclesiam, Christi sanguine comparatam; deinde de modo agendi, & conversandi inter Hæreticos, ac demum in quibus casibus liceat eum eis communicare, & de alijs, quæ huic proposito conducunt, disputatur.

Nono de induratis Judæorum cordibus emolliendis, & ad fidem alliciendis plenissimè tractatur. Ac primo de Judæorum erroribus & eorum confutatione. Secundo modus illos juvandi, & cum ipsis conversandi traditur. Tertio quibus in casibus interdici sit Christianis cum Judæis communicatio, & e contrario, qui huic inserviunt studio, latissimè aperitur.

Decimus Saracenum conversionis modum & formam ostendit. Primo loco præcipui Mahometicæ sectæ errores, & confictæ fabulæ afferuntur, earumque proponitur confutatio; deinde collatione facta inter Mahometi sectam, & Christi Evangelium, hujus præstantia ex multis capitibus ostenditur. Secundo modus agendi, & juvandi Saracenos, ac præsertim quantum Arabicæ linguæ peritia pro hac re conferat, declaratur. Tertio deniq; quibus in rebus cum eis liceat communicare, breviter demonstratur.

Liber undecimus, ad Gentium sive Paganorum conversionem Christi Athletas vocat. In quo primum erroribus eorum confutatis, quantum à veritate alieni sint, ipsa natura duce ostenditur. Neque verò prætermisimus tam ex Lactantio Firmiano, quam ex alijs convincendi Paganos efficacissima argumenta; ubi & modum pariter ac formam juvandi gentes præfiximus, & tandem quænam permittenda sint agentibus inter illos, tradimus.

Liber duodecimo, summorum Pontificum amplissima privilegia recensentur, quibus facilius Religio si adducantur ad hanc felicissimam animarum culturam suscipiendam.

Coronidis loco generalem Catechismum pro omnibus & singulis cujuscunque sectæ Catechumenis instituendis adiecimus.